

Мария Илиева

КОЛКО ПЪТИ

Колко пъти –
от мирис на борово клонче,
стръкче трева,
китка от рози,
съм била пиана
от тебе?...
Колко пъти,
в килимът на залез
мечтахме за допир,
за стон и въздишка...
Днес съм сама.
Гледам към кончето,
повлекло каручка
по булеварда на моята същност.
Пред което пристъпва
тъжно клошарят,
на моето кротко мечтание...

КРАЙ

© 2007 Мария Илиева

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/10125>]